

[Alfred Jensen.]

jeg ikke kan få det under denne forhandling, men jeg glæder mig til at få det senere. Iøvrigt gik mine bemærkninger ikke ud på, at jeg personlig fik det tilstillet. Min henstilling gik ud på, at det for fremtiden bringes i betænkningerne, så samtlige medlemmer kan gøre sig bekendt med det og eftertiden er i stand til i rigsdagstidende at slå op og se, hvad det egentlig var, man var enig om.

Dernæst vil jeg gerne gøre endnu et par bemærkninger. For det første til det ærede medlem hr. Funck Jensen, som påstod, at jeg kun havde formodninger, ikke sikkerhed for, at der var penge tilstede. Jo, jeg har sikkerhed for, at der er penge tilstede, for der er over 100 mill. kr. i overskud i dette år, og det dækker den skattelettelse, som vi fra vor side har foreslået, så det ærede medlem kan ikke undslå sig med den undskyldning.

Det forekommer mig noget ejendommeligt, at det ærede medlem hr. Edvard Sørensen her påstår, at den arbejdsløse, som ikke er i stand til at betale skat, vil kunne få børnetilskuddet ved at gå hen på skattekontoret og få en kvittering for, at han har betalt sin skat. Det, jeg talte for, var, at man i stedet for at bruge dette som en skatteforanstaltning skulle lave det om til en social foranstaltning (*Sønderup*: Det er det!) — nej, det er ikke nogen social foranstaltning — og gøre sig klart, at der findes medborgere, arbejdsløse, syge med ringe understøttelse, der i givne perioder ikke er i stand til at betale deres skat, og de må i så tilfælde undvære at få det børnetilskud, der her er tale om. Det er det, jeg har vendt mig imod. Så kommer det ærede medlem og siger: ja, men de kan bare gå hen og få det modregnet på skattekontoret. Ja tak, men det, den arbejdsløse og syge har brug for, er ikke en kvittering for, at hans skat er betalt; det er penge til fødevarer og medicin for ham selv og hans børn.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Thorkil Kristensen: Den højtærede finansminister har nu sagt, at regeringen stort set regner med at standse liberaliseringen på det nuværende niveau. Dette er et tilfredsstillende svar, hvad klarhed angår, men jeg mener ikke, at rigsdagen bør lade sig stille tilfreds med realiteten. Det vil jo sige, at man opgiver at føre liberaliseringen igennem nu, da vi har

Marshallhjælpen. Jeg må nok spørge, hvornår det så skal ske.

Iøvrigt sagde den højtærede finansminister en ting, som har stor principiel betydning, nemlig den, at vi skulle have diskuteret disse ting i udvalget, der kunne jeg have fået besked. Jeg vil dertil sige: nej, vi skal netop have disse ting frem her i salen, for at den danske befolkning kan få besked. Nu har den højtærede finansminister fortalt os, hvad regeringens tanker er med hensyn til liberaliseringen. Det havde vi ikke fået at vide, hvis det ikke var draget frem i salen. Han har undladt at svare på mit spørgsmål, om han synes, det er forsvarligt at bruge vore valutareserver i år. Det er en indirekte indrømmelse af, at han regner med, at vi skal bruge en stor del af dem. Han har endelig sagt, at vi kan komme til at stå i en situation, der kræver helt andre foranstaltninger end dem, der her behandles. Det var det, jeg havde frygtet, og offentligheden skal vide, at sådan er vor situation. Hvordan skal vi nogensinde få et godt demokrati, hvis kun medlemmerne af et snævert udvalg må få at vide, hvordan forholdene her i landet er?

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede finansminister kunne ikke lide udtrykket „ugerninger“ om regeringens virksomhed, og han ville gerne spørge mig, hvad det var for ugerninger, jeg ikke havde været med til at stemme for. Må jeg minde den højtærede minister om, at hele den frigivelse af de bundne kassereserver, hvormed den høje regering indledte den overlikviditet, vi har haft i samfundet, en af årsagerne til underskuddet på betalingsbalancen, har det konservative folkeparti ikke stemt for. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: En af årsagerne?) Ja, der var nemlig flere. En af årsagerne dertil har vi ikke bidraget til, og vi har gjort, hvad vi kunne for at få den høje regering til at lade være med dette. Den høje regering ville ikke følge vort råd.

Jeg må måske også minde den højtærede finansminister om, at såvidt jeg ved, har vi ikke noget medansvar for den beslutning, den høje regering tog den 18. september i fjor, da den sænkede den danske krone i samme udstrækning som pundet.

Allerede herved er der vist givet til-